

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د کتاب پیژندنه

-
- نوم . سپیڅلی بنځه / لنډه کیسه
لیکوال . افتخار الله افتخار
کمپوز . ا.ر افتخار
پښتی ډیزاین . ا.ر افتخار
ایډیټ . ا.ر افتخار
چاپ کال . 17/12/2022
چینل . https://t.me/Aftekharullah_Aftekhar

په خپل نوم د خپرولو حق هیڅوک نه لري...

AR

ڊالي

په خيائ تير له سره پيغلو
پښتو خويندو ته

چي ورور يي په ديره، پلار يي
په جرگه، تره او د تره زوي
يي په مجلس كي په لوړو
سترگو مباحثي كوي

ا.ر.

:

سپیڅلی بنځه که بد کرداره بنځه!

مه خیرانیږی ژوند له داسی هندارو ډک دی چې اکثره مونږ ته برعکس شکلونه بنیایي دلته د پربښتو په جامه کی شیطانان اوسیری.

زه دا د یو لیکوال مسولیت گنم چې پرده اوچته کړی د هاغی رازونو نه چې تر اوسه پری لا ناپاک گردونه پراته دي او ځنډ ورکړی تر څو وړاندی پت مخونه د ټولني په وگړو وپیژنی. او کیسه باید داسی ولیکل شی خلک دا گمان وکړی چې دا کیسه رښتینی ده او یا حقیقت ته ډیره نږدی ده... وبه لولی چې په ډک کور په شته خاوند کی یوه بنځه څنگه ډاډه ځانته یار ساتلی شی او د خپل هوس سرولو لپاره له کومه حده اوږی. دلته ماته د پښتو هاغه مثل مخ ته ودریږی کوم سره چې مونږ ټول بلد یو (چې ابی وغواری نو اوگوری له هم تبی اچولی شی) او دا خو ثابته خبره ده خو باید دا هم د ذهن څخه ونه باسی چې د لاس گوتی یو شان نه دی... دا لنډه کیسه می د خپلو لنډو کیسو ټولگی کتاب څخه راخیستی ده او تاسی ته یی وړاندی کوم. ممکن غلطیانی ولری نو ځکه خو یی له تاسو ټولو څخه وړاندی بښنه غواړم او دوهمه خبره دا چې که کومه غلطی مو په کی ولیده د یو ملگر او یا د ورور په خیث راته په گوته یی کړی تر په راتلونکی کی تری ډډه وکړم نور مو وخت نه نیسم دا تاسی او دا مو سپیڅلی بنځه لنډه کیسه

ستاسی گوره ورور

https://t.me/Aftekharullah_Aftekhar

پیل

- هی لیوره چغی نه وهم ور هم بند
دی دا چي ته راغلي یی ستا زره به
هم! یو نیم کال می د ورور د واده
شوی و خو لا پاک رب ﷺ د ماشوم
په نعمت نه وو نازولي
خوشحاله زنده گی مو لرله پلار می
خو کاله وړاندې د ژوند پور ادا
کړی و
له ما کشر یو ورور دی یوه مشره
خور لرم هغه هم واده شوی وه د
ژمی یخی شپی وی واده کړی
ورور می د مزدوری له وجی به
له مونږ یوه جمعه نیمه مسافر و

سری ماڻام به د لمانڄه نه ورسته
 په کوټه ننوتلو ځکه یخ زیات و.
 وریندار مو له مونږ جلا خپله کوټه
 کې ځانله شپې کولې یو ماسختن
 تقریباً د شپې یوولس بجې به وې له
 خپلې کوټې څخه د ضرورت لپاره
 بهر په ډیر آرام سره ووتلم چې د
 چا خوب خراب نه کړم. د کور د
 دروازی سره مو وړاندې تشناب و
 د وریندار د کوټې مخې ته په
 تیریدو مې داسې څه احساس کړل
 چې یقین مې نه کیده ما د کوټې دننه
 دوه کسيز آرام غږ واورید خو زر
 بیرته خاموش شو! تر ډیره بیا
 خاموشي وه بیا مې د ځان سره

وویل کیدای شی وهم وی ما بی
 حایه شک وکړه له ضرورته واپس
 کوټي ته راغلم خو زړه ته مې چې
 څومره ویله دا یې راسره نه منله
 چې دا دې کومه ذهني لوبه وي
 سهار چې له خوبه بیدار شوم
 وریندار مې په لمانځه ولیدله په
 حان مې لعنت وویل چې ما ولی په
 یوې پاکی بنځي شک وکه ما تری
 د اودس لپاره اوبه وغوښتي په منډه
 یې راوړې کله یې چې لوټه زما
 مخې ته کینوده د غاړې گپدی
 وینسته یې مخې ته راولویدل له
 وزن نه دروند او یو څه لامده
 بنکاریدل! زړه مې بیا شک

واخیست خو پریکره می وکره.
 کور کی می هیڏوک په ځان شکی
 نه کړل چي څه کووم!
 له مور نه می د وریندار په مخ کی
 مازیگرمهال د شپی لپاره اجازه
 واخیسته چي سبا نهه لس بجي به
 رآمه شپه می د ملگرو سره ده.
 لمر خپله وظیفه سرته ورسوله او
 په آرام له غره بنکته شو. د گاونډی
 په دیوال له ماښام ازان نه بعد د
 کوټي سر ته وختم له کوم ځای څخه
 چي ماته د وریندار کوټه او د کور
 انگر ټول ازاد بنکاریده سخت یخ
 نیولي وم خو له بلی پلوه د عزت
 خبره وه ټول اندامونه می لړزیدل

له بره مي په پټه د ټول کور ننداره
 کوله وريندار مي کتغونه بنه په
 عادي خالت کي کوټي ته وړل دا
 حل زما په خان شک شو چي بايد
 تادي وکړي حکه چي په کور کي
 يو زه خوان يم او زه هم نه وم کور
 ورته بيخي خالي دي. د تل په خير
 هماغسي په عادي خالت کي هر څه
 روان و اووه نيمي بجي به وي چي
 د کور لويه دروازه يي قلف کړه او
 خپلي کوټي ننوته زه نو نور يخ
 ليوني کړي وم صبر مي هم نه کيده
 خان مي راتول که تر ډيره هيڅ
 ونشو ارامه ارامي وه تکل مي وکړ
 چي بايد بنکته شم ممکن سهاره

پوري مي يڄ ووڙني له خپل ځايه
 په اوچتيدو شوم چي د دروازي
 کرس مي واوریده بيا له کوټي
 راووته د لاس ساعت ته مي وکتل
 څه د پاسه نهه بجي وي. بيرته ارام
 راغونډ شوم شاوخوا يي وکتل بيا
 زمونږ د کوټي خواته لاړه له کرکي
 يي ننداره وکړه واپس راغله موبایل
 يي غور ته ونيو له ما يي يخني
 هيره کړه خيران پاتي شوم ورسته
 د کور لويی دروازي خواته روانه
 شوه ور يي خلاص کړ څه مي چي
 ليدل بيخي مي يقين نه راتله هاغه
 کس مي وليده چي زما په مور ډير
 گران و د دی کورنی سره مو ډيري

بني دوستانه اريکي لڙلي هلك يي
 رادننه ڪره ور يي زر بيرته قلف
 ڪر هلك شاوخوا ڪتل لکه زره يي
 چي نه وي وريندار مي له لاسه
 ونيو او سيده يي خپلي ڪوتي ته ڪش
 ڪره ماته ڄمڪي ڄاي نه راکوله زر
 ڊوله فکرونه ذهن ته راتل يو ڄل
 مي ويل وربنڪته به شم دواڙه به يو
 ڄاي هغي دنيا ته وليرم خو بيا راته
 غت شرم جوڙيده چي له پردي
 هلك سره يي خپله ڪوته ڪي وڙلي
 ان دومره فشار راباندي و چي
 راءه خپله ڄان وڙنه وڪره له دي
 حالت ليدو نه مرگ غوره دي له
 سترگو مي لکه د ماشومانو اوبنڪي

رواني وي چي تاته په دی کور
 کي کمی د څه دي؟
 ولي دی زمونږ عزت پسي
 راخيستي ده؟
 ولي دي راته په لمن داغ جوړ کړه
 اخير ولي داسي کوي!... تر هاغه
 وخته په دي تشويشونو کي وم چي
 وريندار مي د سهار ازانونو نه
 مخکي راووته شاوخوا يي نظر
 واچوه کوتي ته دننه شوه بيا له
 هلک سره سمه بهر راووته لا زور
 خو يي دلته راکه چي هلک وتله او
 دی بيا کلک ونيو او سره خوله په
 خوله شو خوصله مي د لاسه
 ورکړی وه خو فکر مي ارام کړم

چې ژوندی به یې نه پریرد مه د ور
 قلف یې خلاص که بیرته یې پسي
 ور بند که، راغله له تنوره یې تودی
 اوبه یې کوتي ته دننه کړي او ما
 سر کینود له ملا ازان سره سم مي
 د کوتي له سره لاندی له اوچت
 دیوال نه توپ کړه هیڅ یقین مي
 اوس هم نشی چې ما دې له هغی
 دیوال نه لاندی توپ کړی وی
 خالت مي بیخی بڼه نه وه
 کور مو همدلته د بنار تر څنگ
 یعنی ریکشه د بنار چوک ته لس
 افغانی اخلي، دومره فاصله کی
 پراته و. شپه مي په وینه سبا کړی
 وه خپل سر راباندی دروند و د

ملڪري خواته لارم د تمانچي
 غوڻتنه مي تري وڪره هغه هم لکه
 زما غوندي شپه يي په ويڻه تيره
 ڪري وي نشه غوندي ښڪاريدہ
 خوب ٿالی ورکولي د نر بچي يو
 دوه ونه ڪر همداسي يي له بڏي
 راوويسته ويل واخله، ملڪري ته
 مي ويل بيرته راحم هغي راپسي د
 خوبه ڍڪ غرونه ڪول خو ما تري
 خان فنا ڪري و په خپل ڪور دننه
 شوم ور حڪه خلاص وو چي له ما
 ڪوچني ورور مي د لمانحه لپاره
 مسجد ته تله انگر ڪي څوڪ نه
 ښڪاريدہ سيده وريندار ڪوتي ته
 لارم قسمت ته گوره ڪوته ڪي مي

ولیده وړان و یچار ځایونه یې سمول
 په کوم چې یې بیگا د هوس تنده
 ماته کړې وه وړ مې بیرته د کوټي
 ځان پسي کلک بند که وړیندار مې
 زما په لیدو خیرانه راته ودریده
 ویل کامرانه دا ته څه کوی وړ دې
 ولې بند که ؟
 له خولې مې ورته ووتل غواړم در
 نږدې شم!
 له دې خبرې سره یې چغه له خولې
 ویسته وړمنده مې کړه په خوله مې
 ورته لاس کینود
 بیا مې تری په شوخی وپوښتل
 - ولې چغې وهې ؟
 په غیرتی انداز یې وویل

- ته څنگه د خپل ورور په عزت سترگي پټوي زه خو ستا وريندار يم که ورور دې خبر شو ژوندي دې نه پريږدي او زه ورته ضرور وایمه چې ورور دی راسره داسی بد کردار وکړه زه تاته دومره سپکه او رزيله بنکاره شومه ها؟ په ما دې د چا گمان وکړه؟ ما تر ننه پير په عزت ژوند کړي او تا به دې په ورور ژوندي پری نه ږدم ماته خدا راغله د یوې کنچرې له خولي مي داسی درانه الفاظ اوریدل چې ماته تری هم شرم راته خو په دې یې هیڅ تاثیر ونه کاوه. خواته یې جوخت شوم نه پوهیدم چې په

ما ڄه وشو خواص می ٽول بدل
 شوی و په ارام می ورته وویل
 - ستا له خولی داسی سپیڄلی
 لفظونه خوند نه کوی ما دی بیگا
 ټوله شپه د کوی له سره ننداره
 وکړه ځکه چې ابله شپه درباندي
 شکی شوی ومه. زمونږ ځاهد ته
 دی ور خلاص کړ بیا دی بند که
 سهار د ملا ازان نه مخکي دی
 چوتی که او اوس د غیرت چغی هم
 وهي؟

زما له کیسی سره خوله خلاصه
 خیرانه پاتي شوه له دیوال یی ځان
 جلا کړه زما خواته رانږدی شوه
 لاس یی راته په اوږه واچوه په

غولونکي انداز يې ويل
 - هي ليوره چغې نه وهم ور هم بند
 دي دا چې ته راغلي يې ستا زړه به
 هم...

مخکې خبری ته مې پرینبوده او
 تمانچه مې له بډې راوويسته درې
 پزه مې په گیده کې وويشته په ما
 يې د ځان گمان وکړه! هملته ته
 پرمخې ولويده له پزو سره مې مور
 رامنډی کړي چغې يې په انگر کې
 خپری شوي.

زه سمدستی بهر راووتمه زمونږ
 کور سره پوسته نږدی وه نور نو
 په ځان نه پوهیدمه د بدن غړو مې
 کار پریني و تمانچه مې لا

هماغسي لاس کي وه چي پوليسو
 ونيولم. په مخکمه کي مي ورور
 وويل دا بي غيرته زما بنځي پسي
 کوتي ته تللي هغي به ورته انکار
 کړي وي دي ظالم او بي وجدانه
 ويشتي ده زما ډيره سپيڅلي بنځه
 وه ان خپلو ورونو سره يي د حياء
 نه ډيري خبري نه کولي نور خو
 پريزده

- نو هلک ته دي هيڅ هم ونه ويل؟
 - نه ځکه چي هغه نه و ملامت زما
 په ذهن! کور ته دي راغونښته دا نه
 ورتله گني مجرم خو دي او د وژلو
 حق يي هم جوړيزی خو زړه مي
 په وريندار يخ کړ

- او تا دي خپل ورور ته رښتيا ونه
ويل؟

- ومي ويل همدلته يې يو څو څپيري
وو هلمه چې په هغې شک کول هم
گناه ده او ته به يې غيرته همداسې بڼه
يې مور مې راباندې هم باور نه
کاوه ځکه خو درته وايمه چې دي
زندان کې ډير مجرمين زما او ستا
غونډې به گناه په کلونو کلونو سزا
مخکوم شوي دي

پای.

ننګرهار، رودات والسوالي، کان

https://t.me/Aftekharullah_Aftekhar

په دغه بره چينل کي تاسی ته د افتخار الله افتخار لنډي کيسي، غزلي، خاطري، د ناول ليکولو زده کړه، ويديو لنډ قلوبونه، ښه بيتونه، لنډی، ادبی ټوټي، هايکوگاني او د نورو ليکوالانو ناولونه نشريري که مو خوبه وي چينل جواين کړی او دا لينک او کيسه د کيسو مينوالو ته ورسوی

مینه مننه او درنښت

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English